

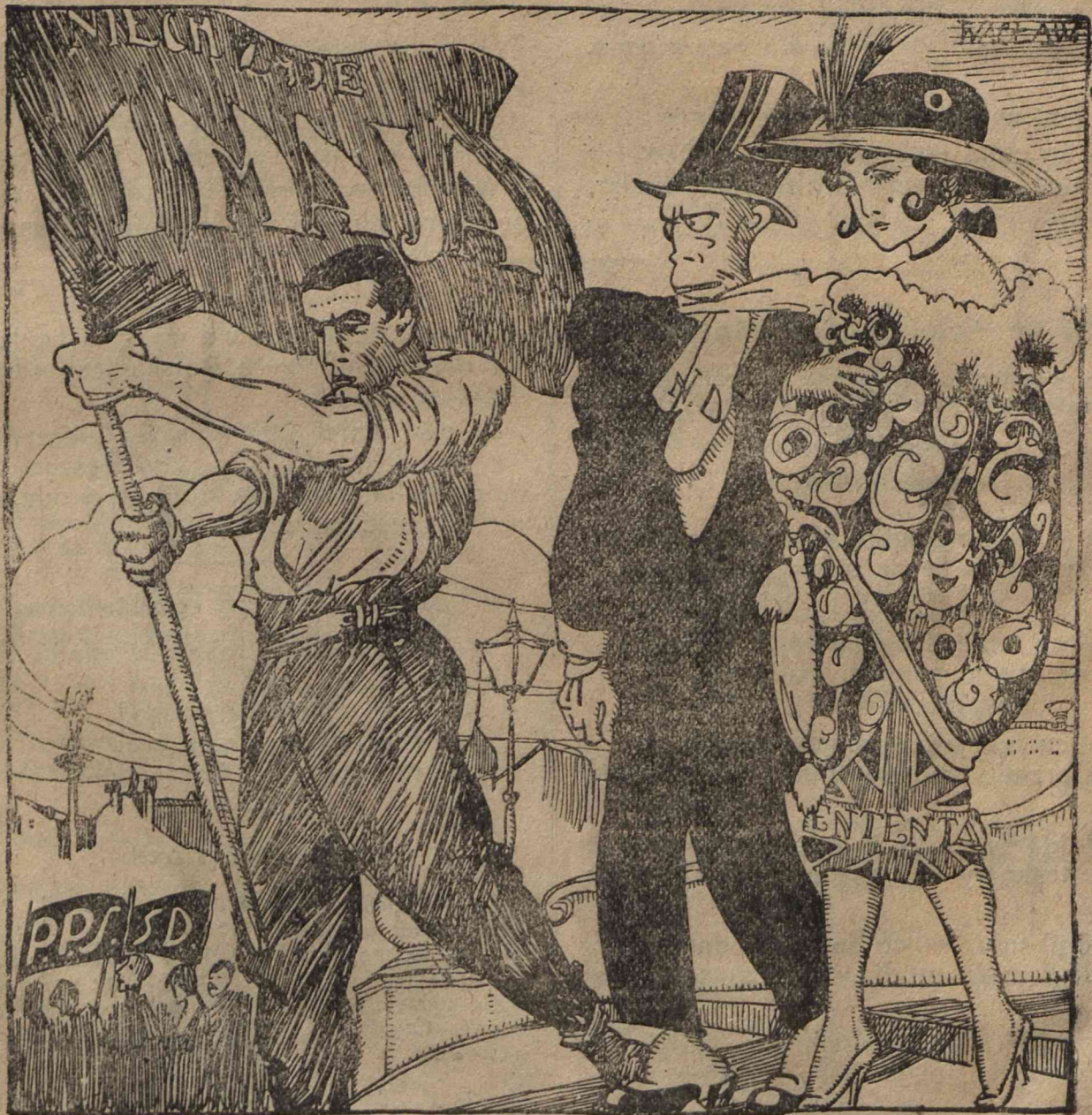
WABEK

WARSZAWSKI

Tygodnik artystyczno-Polityczno-Społeczno-Literacki.

Organ bezpartyjny.

1 M A J A!

Precz reakcja i więzy precz dziś niewolnice!
Lud wyszedł święcić swoje Święto Robotnicze.

Na dzień 1 Maja.

Przychodzisz do nas więc, o Pierwszy Maju,
nie w chwili, kiedy bestje wojen dyszą,
błyszczą bagnety wkrag i trąbki grają
i na błękicie się pożogi piszą...
przychodzisz do nas więc nie w tej godzinie,
gdy pieśń dział ciężkich nad strzechami
płynie.

Przychodzisz do nas w tej słonecznej chwili,
gdy karabiny wieszamy na ścianie,
gdyśmy po ciężkich trudach ucisz yli
wreszcie po pułkach trąb i bębnow granie—
więc cię witamy modlitwą radosną,
boś ty jest, Maju Pierwszy, dla nas wiosną.

Boś ty jest wiosną robotniczej rzeszy,
wiarą i świętem smutnych serc głębin —
więc niech się dusza, niech się serce cieszy,
żeśmy dożyli tej wielkiej godziny,

Do Czerwonego Sztandaru.

Będziesz póty trzepotał się nad naszymi głowy,
aż wskrześnie nam prawdziwy nasz rząd, Rząd
Ludowy.

W rocznicę Majową.

— Tym — którym dusze skruszyła niedola,
co nie wrócili z krwią siewnego pola —
cześć!

Tym — co wolności śniąc świt złotolicy,
zmarli na stryku carskiej szubienicy —
cześć!

Tym — co lud jeno kochali jedynie,
mrąc w jarzmie kajdan gdzieś na Sachalinie
cześć!

Tym — którzy za to, iż czuli po polsku,
marli z tęsknoty w moskiewskim Tobolsku
cześć!

Prorokom ludu, — co śniąc o odnowie,
skuci do taczek, marli w Berezowie,
cześć!

Bagnet żołdata był stróżem ich ścieży,
przeto wam dzisiaj, szczęścia wizjonerzy,
cześć!

Cześć wam! dziś Polska ugina kolano
poprzed krwią waszą niewinnie przelaną —
cześć!

iż możem ciebie święcić, Pierwszy Maju,
nie z szablą w garści, wolni w wolnym
kraju.

W tym dniu patrzymy wszyscy w przyszłość
z wiarą,
że, co jest złego jeszcze, w gruzy runie,
i weźmiem rozbrat z starych cierpień marą—
w sztandarze naszym — moc znajdziem —
piorunie!

o! on nad nami trzepotał się zawsze,
choć chwile były i cięższe i krwawsze.

Ty się rozwiniesz jeszcze ponad głową
jak znak królewski, Czerwony Sztandarze,
nad wolnej Polski zakwitniesz budową
i znikną kupczący ciałem jej kramarze,
a wówczas w sposób piękniejszy i szerszy
będziemy święcili cię, o Maju Pierwszy!

Przed szubienicą! krwią waszą i trudem!
wyście lud śnili — a Polska jest ludem...
cześć!

— Cześć wam! dziś Polska z męczeństw
waszych bierze
moc na słoneczne swe z jutrem przymierze —
cześć! cześć! cześć!

Demoralizacja robotników.

— Boże! patrz, robotnik zajada szynkę
jak pan.

— Cóż w tem dziwnego?

— Ależ on powinien żreć chleb suchy.
Tak zawsze bywało. Co za demoralizacja?!

Ciężka praca.

— Eh, ci nasi urzędnicy państwowi! Przecież
ci ludzie nic absolutnie nie robią.

— O, mój drogi, to już przesada. Postaw się
w roli takiego człowieka, który, dajmy na to, ma na-
pisać wyraz „wogóle”, a nie wie czy użyć litery u
czy ó. Czy ty myślisz, że on się mało napoci z tego
powodu?

Pytania ciągle u nas na czasie.

Są kopalnie nafty, jest sól, węgiel, siarka,
Jest ziemia rodzajna, — czemuż spada marka?!

Chłop nam rządzi Polską, pyszniąc się wciąż w dumie,
Czemuż nędza wzrasta, jeśli rządzić umie?..

Mówią, że nigdy uczeń nad mistrza. Czemuż więc
my, polacy, lepiej umiemy kraść od moskali, chociaż
od nich uczyliśmy się złodziejstwa?..

Dlaczego u nas, w Polsce, płaci się urzędnikom
zamiast pensji — łapówkę?

Dlaczego nasz rząd kompromitował się sprawą
sądową przeciwko „patryjocie“ Natansohnowi?

Twórcom projektów sujuszu czeskiego.

Nie mówcie o przymierzu na wiek wieków z czechem
nie mówcie, że to może nie ich była wina —
dla nas niema sojuszków dzisiaj bez Cieszyna
i wszelki inny sojusz jest śmiertelnym grzechem.

A wy, panowie, jakże z nadmiernym pośpiechem
chcecie kosztować kiepskich porozumień wina —
lecz rozkuta z łańcuchów Piastowa dziedzina
witać i żegnać będzie was wzgardy uśmiechem.

Niema Polski bez Śląska. Tam w kopalniach bije
serce polskie — polskimi modlą się wyrazy
drzewa, jęcząc modlitwy w jesienne wieczory.

Toć krew polska nie wsiąkła jeszcze w górskie głązy,
a już biorą was jakieś niezdrowe amory
i chcecie pierśią własną karmić czeską żmije.

Zygmunt Zaleski.

Dlaczego?

- Dlaczego Niemcy się nie rozbroili?
- Bo za długo broili.

Nowa ordynacja wyborcza.

— Co chce zrobić z Polski nowa ordynacja
wyborcza?

— Najwspanialszą z państw świata, bo Wito-
sową zagrodę.

Najwyższe dygnitarstwo.

— Kto jest obecnie w Polsce najwyższym
dygnitarzem?

— Witosowy parobek.

Nasze krakowiaki.

Gdyś na krzywdzie bliźnich zgarnął
Chciwie wory złota,
Jako bogacz skarb ograbiasz —
Toś zacny „patryjota“.

Gdy chcesz wyżyć z pracy ciężkiej
I nie cierpieć głodu,
Gdy chcesz kształcić dzieci swoje —
Toś zdrajcą narodu.

Będiesz chwalon, gdyś potulny,
Jak bezrogie cielę
I na możliwych masz pracować —
Uczy ksiądz w kościele

Polskę wszystkich chcesz mieć matką
W miłosnem natchnieniu?
Zmień plan zdrożny, „bolszewicki“
Bo skończysz w więzieniu.

Między urzędnikami.

— No, podnieśli nam mnożnik, ale djabło
mało.

— A no cóż zrobić... dokradniemy, jeśli tego
rząd od nas wymaga. Subordynacja grunt!

To byłaby dopiero orgja.

— Powiedz mi, mój drogi, dlaczego urzędnik
państwowy ma tylko dwie ręce?

— A bój się Boga! co ty wygadujesz? czy
ty nie cenisz własnej kieszeni, człowieku?

Tak się załatwia sprawy urzędowe.

— Słuchajcie, kolego, mam tu bardzo pilny
kawalek, z którego nie wiem jak wybrnąć.

— A to go machnijcie pod bibułę i weźcie
się do czego innego. Też zmartwienie!

Zagadka.

Zbyt trudną pracą nie nałamię główki —
ma deputacik i bierze łapówki.

Sady w Kieleckiem.

— Słyszałeś? „Kurjer Polski“ donosi, iż w Kie-
leckiem rozwija się obecnie w sadach specjalnie
hodowla śliwek.

— Patrzciciel patrzciciel! a ja myślałem, że u nas
najwięcej się zawsze przyjmują gruszki... na wierzbie.

On i wy.

„Ruki po szwam“! krzyczał stupajka i djabli go
wzięli.
Czy was dużo od niego, o panowie, dzieli?

Różnica.

— Jaka jest różnica między rosyjskim posłem
Puriszkiwiczem, a t. zw. kapłanem Chrystusowym
i t. zw. polskim posłem, ks. Lutosławskim?

— Puryszkiewicz zaczął od ról błazeńskich, a skończył na bohaterskich, ks. Lutosławskiemu zaś zdaje się, że występuje w rolach bohaterskich gdy z powodzeniem grywa role czysto błazeńskie i na nich skończy.

Między wieszczami.

— Powiedz mi rym do... drania. —
— Jakto? nie wiesz? Wydziął Zaopatrywania.

Rządy p. Nowodworskiego.

Rzuca się pan Nowodworski gdzie trza i nie trzeba a sędzia zmóźdz nie może się na bochenek chleba.

Los nauczycieli.

Chłop na cetnarze żyta pysznie wkoło zerka, prawie boso zaś chodzi warszawska belferka.

Pan Rataj zapewne tak uważa.

Wogóle oświecenie to nie jest zasada: wieś czytać nie potrafi, a marki posiada.

Nasza oświata.

Pan Rataj oświecenia pług wodzi powoli, nauczycielom umrzeć dziś z głodu pozwoli, bo i po cóż szkolnictwo dla chłopca na rolil., i bez niej się w paskarstwie coraz lepiej szkoli.

Szczęśliwi nauczyciele.

— Los nauczycieli na posiadach państwowych jest wprost rozpaczliwy.
— To nic! Niech będą patriotami i niech to wreszcie zrozumieją, że polscy ministrowie muszą dbać przedewszystkiem o więzienia, nie o jakąś tam oświatę, która jest wymysłem zgniłego Zachodu. Przecież nasza rządząca reakcja ma dobrą szkołę caratu i nic jeszcze nie zapomniała z nauk ukochanego „taty”, za którym w utęsknieniu gorzkie lzy leje.

Do Ministra Apropowizacji Grodzieckiego

Paskarstwo może mieć śmiertelną czkawkę, lecz trzeba pierwaj, byś poszedł na trawkę.

Walka z paskarstwem.

Porwał Grodziecki rozporządzeń dzidę, i miast paskarzy dziabnął ludzką biedę.

— Co pan tak się śmieje bez opamiętania?
— A nic... Czytałem właśnie świeże rozporządzenie ministra aprowizacji, Grodzieckiego.

Paciorek paskarza.

Bożel — do niebieskich głos zbożny ślę bram —
spraw, aby Grodziecki długo rządził nam.

Nasz przyjaciel płacze.

LLOYD GEORGE. Psia krew! że ci niemcy musieli tak fatalnie ten plebiscyt przewalić.

U paskarzy.

— Mężu, co ci jest... takiś blady... Krople potu wystąpiły ci na czoło...
— A nic.. Widzisz, duszko, śniło mi się, że minister aprowizacji, Grodziecki, dostał dymisję. Pomyśl, taki cios!

Piosnka wesołego ministra.

Jam jest imci Grodziecki,
na aprowizacji pan,
rządę w sposób turecki,
zanim nie pęknie dzban.
Z paskarstwem walczę — mužel
bom przecież wielki zuch,

O teatrach słów kilkoro.

Teatry dźwigają sztukę polską w trudzie, gdy w tłumie bywalców są dziś rzadcy ludzie. Żeromski krytyce przedziwnie nie przypadł do smaku — ha, trudno, choć kretyn po błaznie tam kroczy w orszaku. Poważny repertuar wciąż z kwaśną witany jest miną, publiczka chce widzieć w teatrze kabaret lub kino. Husia, susia, do pałacu sztuki sztuka — precz z Słowackim, bo Kozłowski dziś się jeno szuka.

Bez litości.

— Wiesz? Julja Dicksteinówna przełożyła na język włoski znaną broszurę Mereżkowskiego o Józefie Piłsudskim.

— Mój Boże. Wyobrażam sobie jak ją zerżnie „Rzeczpospolita”.

Wdzięczna Europa.

Henryk Pobożny padł kiedyś na lignickim polu, lecz mongol się nie rozlał na zachód już dalej, anglicy i francuzi i włosi nie znali, Europa nie znała spalonych strzech bólu.

Dzisiaj się zaś do niemca możni świata czują, baczą, by nie pokrzywdzić krzyżackiej kanalji, —

O, niech się dziś moc polska zewrze i zestali, ogarnie miasta śląskie, co k' Polsce się tułają.

O książę, książę, zaliś przypuszczał, iż kiedy o twe rodzinne miasta, o twe rodne włości obcy wróg miecz podniesie przeciwko Ojczyźnie — iż dla zyskania Polsce tej Piastowej schedy może wojny trza będzie zażędz okropności i krwi kropla najświętsza w oczy może bryźnie?!

Zygmunt Zaleski.

One Step.

— Co ty powiesz o one stepie?

— A bardzo ładny taniec. Tylko, że należało by go tańczyć zupełnie nago.

— Nago? a to dlaczego?

— No bo przynajmniej odrazu i akuszerki by miały po balach wcale ładny zarobek.

Podczas tańca.

— Czemu to niemowlę ma taki dziki wyraz twarzy i wiesz co, ogromnie mi patrzy na futurystę?!

— Ba, nic dziwnego, mój drogi. Przecież ono przyszło na świat w taktach foxtrota.

Tancerze i Marinetti.

— Oslawiony włoski futurysta, Marinetti, dowodzi, iż taniec powinien przypominać lot aeroplanu i zaczynać się z pozycji leżącej.

— Ba, ba, a nasi tancerze przeciwnie uważają iż pozycja leżąca powinna być finałem tańca.

Dużo było tego.

— Excesarz Karol przekradł się w swoim czasie do Węgier ze Szwajcarii podobno za pasportem handlarza żywym towarem.

— Alboż nie jest nim? małoż to ludzkiego mięsa oddał Wilhelmwowi na armaty?

Powód dostateczny.

— Wiesz? W teatrze Wielkim dają „Żydówkę”.

— No to chyba Roman Dmowski wyda stanowczy rozkaz zdemolowania zuchwałego teatru.

Wielka szkoda.

— Słyszałeś? Ministerstwo Oświaty podaje do wiadomości, że dnia 17 maja zostanie otwarty kurs dla kandydatów na nauczycieli dzieci anormalnych.

— Mój Boże! jaka szkoda, że redaktor Stroński nie jest dzieckiem!

W praktyce.

— Powiedz mi, mój drogi, dlaczego kobiety na urzędach państwowych mogą dojść najwyżej do VIII kategorii.

— A bo to jest widzisz sankcjonowane przez Sejm prawo o równouprawnieniu kobiet, zastosowane w praktyce.

D-rowi Wróblewskiemu.

Doktorze, nominację twą wita Polska nasza, może zdołasz oczyścić stajnię Augiasza? może jeszcze dożyjem tej wielkiej pociechy iż ujrzym naprawione partactwa Sapielchy.

Książdz pociesza.

O nieszczęśliwi, gdy was nędza gniecie, opłać modły kapłana, bedne moje dziecko.

Miłość Boga.

Kochamy Boga, lecz nie tego Boga, komu endecja służy jak załoga. a na jej włóczniach na ohydę światów drży krew przelana polskich demokratów.

Benedykt XV a Górny Śląsk.

— Polsce węgiel potrzebny, ot, dola żałosna! Ależ głupstwo! we Włoszech rok cały trwa wiosna.

Na wieki wieków.

O krwią zbroczony polski karabiniel
tyś miał najcięższą może robociznę,
budując z grobów w zmarłych wstań godzinie
wolną Ojczyznę.

O karabinie polskiego żołnierza!
ty nie błyskałeś nigdy w rękę drania —
o! tyś nie słuchał rozkazów z Paryża
ani z Poznania!

I dziś, gdy pokój tworzy Polskę silną,
będziesz zaliczon w poczet naszych leków,
kiedy nam wrócisz Bytom, Cieszyn, Wilno
na wieki wieków.

Tak powiedzą szewcy.

Więc buty biednej Polsce przysłać spieszycie?
panie Harding, tobie igraszka, nam chodzi o życie.

Zwycięstwo greków.

Biją dzwony w Atenach, zwycięstwo odnieśli,
drwa rąbią, plon oddadzą entenckiemu cieśli.

Anglja i Polska.

Anglja nie wie, czy ślązak jest już Polski synem,
może zajęta nazbyt „warcholskim” Dublinem.

Włochy a sprawa Śląska.

Czy Polskę, czy też Niemcy weźmie w łódź swą
Charon? —
cóż nam? wolim farniente i luby makaron.

Litwa i Polska.

Ententa chciałaby z lachem pogodzić litwina —
cóż, gdy on przed bogiem niemieckim łeb zgina.

Liberalna Anglja.

—Pisma gdańskie donoszą, iż w związku z straj-
kiem górników na terytorjum całej Anglji rząd ogło-
sił stan oblężenia

—Jest to stara wypróbowana metoda carska,
ale jak wiadomo, metoda ta w Rosji stworzyła Le-
nina i Trockiego...

Rewolucja w Rosji.

Kotłuje się zdrowo, wkrąg płynie krew
bratnia,
nie pierwsza szopa to i nie ostatnia.

Miłości francuskie.

Może się carski rząd znów w Rosji ocuci?
może się Francja znów od nas odwróci?

Soćjalistom francuskim.

Bolszewików już niema pod murem Warszawy,
miecz polski ich ugodził wszak w piersi odkryte,
pokój z nami już zawarł wreszcie kacap krwawy,
wrogiem Polski jest zawsze li „Humanite”.

Soćjaliści francuscy nie mogą zrozumieć,
jak można chcieć dziś słupy wbić w Odry łono
i nad Niemnem i Wilją sztabarami szumieć
i za kraj swój ojczysty święcić krew czerwoną.

O, ci nie rozumieją, którzy w tym okresie,
gdyśmy walczyli z mochem w przymierzu li z Bogiem
śmieli się, bręcząc złotem w napęczniałej kiesie,
którzy w sowieckiej Moskwie byli gościem drogim.

— Wy, którzyście marzyli gruz z Polski, krwią złanej,
podnosili pod gwiazdy Lenina zasługi, —
metrem wam były dawne mongolskie tyrany,
nie soćjaliści! wyście — ale carskie slugi!

Nota ententy.

— Wiesz? Konferencja ambasadorów
wysłała do rządu niemieckiego nową notę
w sprawie zapłaty 20 milionów marek w zło-
cie, które Niemcy powinny były uiścić do
1 maja.

— A no cóż. Niemcy z całą słusnością
mogą odpowiedzieć: zapłacimy w... maju.

Może fikać.

— Dlaczego Lloyd George okazał się
taki twardy dla Turcji?

— Nic dziwnego. Przecież Lenin za-
jęty jest kontrrewolucją i narazie da pokój
Persji.

Austrja w kłopotcie.

— Słyszałeś? Rząd austriacki otrzymał notę
zawiadamiającą, iż Rada Najwyższa żąda od Austrji
przyłączenia się do sankcji przeciw Niemcom.

— No to chyba Austrja nie zrozumie po —
francusku.

Stosunki polsko-czeskie.

Benesz Sapiehę rzecz prosta oszuka,
Cóż z tego? Szampan tak przyjemnie puka.

Stanisławowi Patkowi.

Świeżoupieczony ambasadorze,
a bodajś dostał pypcia na ozorzel

Chrystus miasta.

I poszedł Chrystus znów, jął błogosławić miasto,
i wszelki biegł Mu człek spowiadać ciemne zbrodnie,
a On swe ręce kładł na czoło mu łagodnie
i łamał święty placz wraz z mężem i niewiastą.

Właśnie zegar na wieży wydzwonił dwunastą,
ujrzał królów siedzibę sprzedaną niegodnie
złodziejstwu i rozpuście, wystrojoną modnie,
karmią jej grzech był ciemny, a zbrodnia omasta.

A najpierwsza z ulicznic do nóg Mu upadła
i tylko tam, gdzie kościół brzmi melodią świętą
do Boga—w twarz Mu spojrzeć przesmutną się bali.

Aż proboszcze porwali się z za mis, pełnych jada,
i gniewni, na zuchwalca żandarmów wołali,
iż się „bolszewik“ zjawił, by go w dyby wzięto.

Zygmunt Zaleski.

„Modlitwa trzech sierot“.

— Obraz Pieter Breughela: „Modlitwa trzech
sierot“ został zakupiony przez londyńską National
Galery za sumę 15000 funtów szterlingów.

— Ba, ba, u nas takich sum nie wydaje się
na popieranie sztuki. Co najwyżej obraca się je na
pasek.

Poezja i polityka.

— Powiedz mi, co ty myślisz o poe-
zjach Radosława Krajewskiego?

— Ależ on się da porównać tylko
z Paderewskim, lub Sapiehą...

— Jakto? dlaczego?

— Bo jak tamci kompromitowali i kom-
promitują Polskę w polityce, tak on kom-
promitują polską poezję.

Złośliwe bydlę.

— Dlaczego ten samochód robi tyle
hałasu? Przecież pusta ulica. Wprost nie-
podobieństwo przejechać człowieka.

— Nie bój się! Żeby choć jeden czło-
wiek był na drodze, zaręczam ci, iż wśród
prerażającej ciszy z całą złośliwością by się
przez niego przejechał.

Kreski — futureski.

— Co tam Staff i Wyspiański? górą Młodożeniec!
pisze sam nie wie po co, bredząc jak szaleniec.
Nie na Parnasie w Twórkach zapewnion ma wieniec.

Żale paskarzy.

Co wyprawiają dzisiaj nam amerykanie?
chcą przysłać obuwie i, o zgrozo! — tanie.

Łatota potrzeba.

— Wiesz, ale przyznać trzeba, iż szpitali dla
obłąkanych mamy stanowczo za mało. Tworki i Kuli-
parków? Ja bym zbudował przynajmniej z pięćdzie-
siąt takich zakładów.

— Bój się Boga, a na co aż tyle?

— Jakto? Przecież futurizm rozwija się i futu-
rystów stale przybywa.

Występy pana Bolesławskiego.

— Pan Ryszard Bolesławski, jeden z najlepszych
polskich reżyserów, który przez życie całe poświęcił
pracę swą dla Rosji, obecnie po krótkim pobycie
w Warszawie występuje znów w Berlinie w rosyjskim
teatrze Plewickiej.

— Otóż to! niema to jak patriotyzm. Stanowczo
powinni mu wystawić pomnik w redakcji „Gazety
Warszawskiej“.

Dochody skarbu.

— Wiesz? mój brat jest krótkowidzem.

— O, nieszczęśliwy! — musi więc opłacać po-
datek od przedmiotów zbytku, używając stale oku-
larów.

Nie tacy głupi.

— Czy wiesz? rozprawy w kwestji nawiązania
stosunków między Francją a Watykanem zostały
jednak odroczone.

— O! to ci francuzi nie będą tak mili Bogu, jak
polacy. Biedni!

Do aroganckich urzędników.

Stuknij się w czoło, bracie, — co za myśl szalona
czy nos dla tabakiery, czy dla niego ona?

Daremna prośba.

Bóg ojciec: (siedzi na tronie wybijanym
gwiazdami z berłem w ręku).

Napoleon I. (wchodzi z podaniem na naj-
wyższe imię Boga Ojca).

Bóg Ojciec. A czegoż tam znów chcesz
biedaku, cóż ci dolega?

Napoleon I. Boże Ojczel! Oto tam w War-
szawie zabierają się na dobre do świętowania
rocznicy mej śmierci. Niechby tak Or-Ot umarł
przed 5 maja...

Bóg Ojciec; O, frajerze! to ci nic nie
pomoże, bo on już dzisiaj ma napewno napisa-
nych całą kupę wierszy o tobie...

PRENUMERATA z przesyłką pocztową wynosi kwartalnie mk. 125, półrocznie mk. 250, rocznie mk. 500.

Adres Redakcji i Administracji: Warszawa, Marszałkowska 123—15. Tel. 282-55

Druk „Wszeczas“ (J. Manckiego) Marszałkowska 116.

Odpowiedzialny Redaktor: WITOLD KOSZUTSKI.